

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о судијама садржан је у члану 145. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, бр. 98/06 и 16/22), према коме се услови за избор судија и услови за избор и мандат судија поротника уређују законом, члану 148. став 3. Устава којим је утврђено да се законом уређује које су функције, послови или приватни интереси неспојиви са функцијом судије и судије поротника и чланом 97. тачка 16. Устава, према коме Република Србија уређује и обезбеђује и друге односе од интереса за Републику Србију у складу са Уставом.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Актом о промени Устава Републике Србије, који је проглашен, после одржаног референдума, одлуком Народне Скупштине од 9. фебруара 2022. године, усвојени су Амандмани I до XXIX на Устав Републике Србије, којима се мењају одредбе Устава које се односе на организацију и уређење правосудних органа. Амандманима од VI до XI измењени су чланови 144. до 149. Устава који се односе на питања независности судија, услова за избор судија, сталност судијске функције, сталност и непреместивост судије и имунитет судија и неспојивост послова са судијском функцијом.

Уставним законом за спровођење Акта о промени Устава Републике Србије, који је проглашен истовремено са Актом о промени Устава Републике Србије, у члану 2. став 1. прописано је да ће се, између осталог, Закон о судијама ускладити са Амандманима, у року од годину дана од дана ступања на снагу амандмана.

Из наведених разлога приступило се изради текста Нацрта закона о судијама. Поред примарног циља, а то је усклађивање Закона о судијама са Амандманима, приликом израде Нацрта закона посебно се водило рачуна о обавезама Републике Србије у процесу придруживања Европској Унији, садржаним у Акционом плану за Поглавље 23 који је Влада Републике Србије усвојила 27. априла 2016. године и који је ревидиран 10. јула 2020. године. Те обавезе се пре свега односе на јачање владавине праве кроз успостављање и јачање независности судства, у складу са европским стандардима.

Ради реализације тог циља успостављена је сарадња са Европском комисијом за демократију путем права, чији је незваничан назив Венецијанска комисија. Ова Комисија је саветодавно тело Савета Европе, чији је Република Србија пуноправни члан. Задатак ове комисије је да пружи правне савете државама које желе да ускладе своје правне и институционалне структуре са европским стандардима и међународним искуством у области демократије, људских права и владавине права. Треба истаћи и став Европске комисије да је Венецијанска комисија релевантни ауторитет по питању проглашења и промовисања стандарда у области владавине права, те да ће се напредак Републике Србије у реформи правосуђа ценити у односу на оцену Венецијанске комисије о том питању.

Венецијанска комисија је на пленарној седници одржаној 21. и 22. октобра 2022. усвојила мишљење о првој верзији Нацрта закона о судијама. Препоруке садржане у том извештају уграђене су у овом тексту Нацрта закона о судијама.

Посебно треба истаћи да је израда Нацрта закона протекла у транспарентном и инклузивном процесу. Радна група Министарства правде, која је радила на изради Нацрта закона била је састављена од судија, чланова Високог савета судства, представника судијских струковних удружења, адвокатуре и академске заједнице, као и представника Републичког секретаријата за законодавство и Министарства правде. У процесу израде закона обављене су најшире консултације. Пре почетка рада радне групе обављене су консултације са Врховним касационим судом и Високим саветом судства. Прва радна верзија Нацрта закона која је упућена на мишљење Венецијанској комисији објављена је и на интернет страници Министарства правде са позивом свим заинтересованим странама да дају своје примедбе. Такође о тој верзији Нацрта закона обављене су и посебне консултације на већем броју округлих столова који су одржани широм Србије, како онима у организацији Министарства правде, тако и онима који су организовани од стране струковних удружења. Посебан округли сто одржан је са организацијама цивилног друштва. Помоћ Министарству правде у организацији целокупног процеса израде Нацрта закона пружио је пројекат Савета Европе.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Нацрт закона о судијама подељен је у осам глава.

I. Основне одредбе (чл. 1 до 12)

Основним одредбама Нацрта закона уређују се основна начела положаја судија и вршења судијске функције.

Чланом 2. Нацрта закона прописује се независност како основно начело у вршењу судијске функције. Судија суди на основу Устава, потврђеног међународног уговора, закона, опште прихваћених правила међународног права и другог општег акта донетог у складу са законом.

Чланом 3. Нацрта закона прописује сталност и непреместивост судијске функције. Судијска функција је стална што значи да траје од избора до наступања законом утврђених разлога престанак функције. Непреместивост судије се огледа у томе је прописано да судија врши функцију у суду за који је изабран и не може без своје сагласности бити трајно премештен ни привремено упућен у други суд, осим у случајевима предвиђеним Уставом и овим законом.

Чланом 4. Нацрта закона прописано је начело одржања поверења у независност и непристрасност судије. Судија је дужан да непристрасно води поступак по својој савести, у складу са властитом проценом чињеница и тумачењем права, уз обезбеђење правичног суђења и поштовање процесних права странака. Службе, послови и поступци неспојиви са судијском функцијом одређују се законом. Судије су дужне да се у свакој прилици придржавају Етичког кодекса.

У складу са Уставним одредбама, члан 6. Нацрта закона уређује имунитет судије, који се огледа у функционалном имунитету и везан је искључиво за вршење судијске функције. Судија не може бити позван на одговорност за мишљење дато у вези са вршењем судијске функције или за гласање при доношењу судске одлуке, изузев ако учини кривично дело кршења закона од стране судије или јавног тужиоца. Судија не може без одобрења

Високог савета судства бити лишен слободe у поступку покренутом због кривичног дела учињеног у вршењу судијске функције.

Члан 7. Нацрта закона уређује питање одговорности судије за штету учињену у вршењу судијске функције. Прописано је да за штету коју судија проузрокује незаконитим или неправилним радом одговара Република Србија. Ако је Република Србија на основу правноснажне судске одлуке, односно поравнања закљученог пред судом, исплатила штету коју је учинио судија, може тражити од судије накнаду исплаћеног новчаног износа, ако је штета проузрокована намерно. Овакво решење у складу је са европским стандардима.

Одредбама чл. 8, 9, 10. и 12. Нацрта закона прописују се права судија на струковно удруживање, право на учешће у доношењу одлука од значаја за рад судова, право на обуку о трошку Републике Србије и општа права из радног односа.

II. Положај судије (чл. 13. до 48)

Одредбама чл. 13. до 17. Нацрта закона разрађује се начело сталности судијске функције. Судијска функција је стална и траје непрекидно од избора до навршења радног века, а раније може престати само у случајевима прописаним Уставом и овим законом. У складу са новим уставним решењима нема више трогодишњег избора на судијску функцију лица која се први пут бирају за судије.

Судијска функција не престаје ако буде смањен број судија у суду у коме судија врши судијску функцију (члан 14).

Измењена су правила о удаљењу судија (чл.15. до 17). Постоји један обавезан разлог за удаљање судије, а то је када је судији одређен притвор. Факултатни разлози за удаљење су ако је покренут поступак за утврђивање разлога за разрешење судије или кривични поступак за кривично дело због кога судија може бити разрешен, као и ако је судија упућен на обавезан лекарски преглед ради провере радне способности за вршење судијске функције. Новина је да одлуку о удаљењу судије доноси Високи савет судства, што је у складу са новим уставним положајем тог органа. Против одлуке о удаљењу, судија може изјавити жалбу Уставном суду, а жалба не задржава извршење одлуке о удаљењу.

Начело непреместивости судија као једно од гаранција судске независности разрађено је одредбама чл. 18. до 21. Нацрта закона. Судија има право да судијску функцију врши стално у суду за који је изабран, осим у случају прописаном Уставом и овим законом. Судија може, уз своју писмену сагласност, бити трајно премештен у други суд, ако постоји потреба за хитном попуном упражњеног судијског места. Изузетак од правила да судија може бити само уз своју сагласност трајно премештен у други суд је у случају укидања суда или укидања претежног дела надлежности суда за који је изабран, али у том случају може бити трајно премештен само у суд који преузима надлежност укинутог суда. Решење о трајном премештају доноси Високи савет судства, а против тог решења судија може изјавити жалбу Уставном суду. Слична правила важе и за привремено упућивање у други суд, с тим што за разлику од трајног премештаја ово упућивање може да траје најдуже годину дана без могућности поновног упућивања. Посебна врста упућивања судије је упућивање, ради обављања стручних послова, у Високи савет судства, министарство надлежно за правосуђе, Правосудну академију и међународну организацију у области правосуђа. Упућивање може трајати најдуже три године, односно најдуже шест година у међународну организацију, без могућности поновног упућивања. У случају упућивања у

министарство надлежно за правосуђе судија се обавезно ослобађа вршења судијске функције, што је неопходно имајући у виду могући сукоб интереса.

Одредбе чл. 22. до 30. Нацрта закона уређују међусобну независност судија. Судија је у вршењу судијске функције слободан у заступању свог схватања, утврђивању чињеница и примени права. Судија има право да му се врста судијског посла одреди годишњим распоредом послова и да се не мења током године, осим у изузетним случајевима због избора новог судије, дужег одсуства судије, знатно повећаног или смањеног прилива предмета у току године по појединим правним областима или упражњеног судијског места. Реализација права грађана на природног судију уређена је одредбама чл. 24. до 26. Нацрта закона. Судија предмете прима према редоследу независном од личности странака и околности правне ствари, а предмети се додељују судији на основу годишњег распореда послова у суду водећи рачуна о сложености предмета, у складу са Судским пословником, према редоследу унапред утврђеном за сваку календарску годину, искључиво на основу ознаке и броја предмета. Од редоследа пријема предмета може се одступити у случајевима предвиђеним законом (нпр. због изузећа судије), као и у случају оптерећености или оправдане спречености судије, у складу са Судским пословником. На одступање од редоследа пријема предмета или одузимање предмета, судија има право на приговор председнику непосредно вишег суда.

Судија је дужан да обавести председника суда о разлозима због којих првостепени поступак није окончан у року од једне године и да га затим на сваких шест месеци обавештава о даљем току поступка (члан 28).

Одредбама чл. 29. и 30. Нацрта закона прописано је право судије на притужбу и на заштиту од непримереног утицаја. Судија може Високом савету судства изјавити притужбу ако му је повређено право за које овим законом није предвиђен посебан поступак заштите, а такође може поднети и захтев за заштиту од непримереног утицаја.

Одредбе које уређују питање сукоба интереса судијске функције са другим функцијама и пословима уређено је одредбама чл. 31. до 33. Нацрта закона. У складу са уставним одредбама прописано је да судија не може бити на функцији у другом органу Републике Србије, органу аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, градске општине или јавној служби, члан политичке странке, нити политички деловати на други начин, бавити се јавним или приватним плаћеним послом, нити пружати правну услугу или давати правни савет уз накнаду. Са судијском функцијом неспојиви су и друга функција, посао или приватни интерес који су супротни достојанству, односно нарушавају углед и независност судије. На судије се као јавне функционере примењује Закон о спречавању корупције и судије подлежу обавезама за јавне функционере које су прописане тим законом.

Одредбе о вредновању рада судија садржане су у чл. 34. до 40. Нацрта закона. Рад судије и председника суда подлеже редовном вредновању, сваких пет година, осим судије и председника Врховног суда и судије који је навршио 60 година живота. Сврха вредновања рада је процена, одржавање и унапређење квалитета рада, уз поштовање независности судије, у циљу јачања поверења јавности у рад судије и суда. Вредновање обухвата све послове које обавља судија, односно председник суда, при чему се нарочито узимају у обзир услови рада. Рад судије и председника суда вреднује комисија Високог савета судства састављена од по три члана из реда судија, при чему судија суда вишег степена вреднује рад судије и председника суда нижег степена. Против одлуке о вредновању рада судије и председника суда може се изјавити жалба Високом савету судства, а против одлуке Високог

савета судства може се покренути управни спор. Одлука о вредновању представља основ за избор и обавезну обуку судије, односно председника суда.

Одредбе о материјалном положају судије (чл. 41. до 48) не садрже измене у односу на важећи Закон о судијама.

III. Избор судије (чл. 48 до 64)

Најважнија измена у вези са избором судија је та што је у складу са Амандманима на Устав избор судија потпуно измештен из Народне скупштине. Високи савет судства води поступак за избор и бира све судије укључујући и она лица која се први пут бирају на судијску функцију.

У погледу општих и посебних услова за избор судија нису вршене веће измене у односу на важећи закон. Стручност и оспособљеност кандидата за судију који се први пут бира на судијску функцију проверава се на испиту који организује Високи савет судства. У поступку за избор судије забрањена је дискриминација по било ком основу и води се рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености припадника националних мањина и познавању стручне правне терминологије на језику националне мањине, који је у службеној употреби у суду.

Јавни конкурс за избор судије објављује Високи савет судства. Високи савет судства прибавља податке и мишљење о стручности, оспособљености и достојности кандидата. Пре доношења одлуке о избору, Високи савет судства обавља разговор са кандидатом, који има за циљ да утврди вештину комуникације, спремност за обављање судијске функције и професионални интегритет кандидата. У поступку за избор судије обезбеђује се јавност рада, која се ближе уређује актом Високог савета судства. Високи савет судства саставља ранг листу кандидата за избор судије на основу оцене стручности, оспособљености и достојности кандидата. На основу ранг листе кандидата Високи савет судства доноси одлуку о избору на судијску функцију, која мора бити образложена.

Посебну новину представља правно средство против одлуке о избору на судијску функцију које имају учесници на конкурс. Против одлуке о избору на судијску функцију кандидат може изјавити жалбу Уставном суду.

Одредбе о заклетви и ступању судије на функцију су непромењене у односу на важећи Закон о судијама.

IV. Престанак судијске функције (чл. 65 до 74)

Судијска функција престаје на захтев судије, кад судија наврши радни век, ако трајно изгуби радну способност за вршење судијске функције, ако му престане држављанство Републике Србије или ако буде разрешен.

Судији престаје функција кад наврши радни век, по сили закона. Радни век судије навршава се кад судија наврши 65 година живота, изузев судије Врховног суда који може обављати судијску функцију до навршења 67 година живота.

Судији престаје судијска функција ако се на основу мишљења стручне комисије надлежног органа утврди да је због здравственог стања трајно изгубио радну способност за вршење судијске функције.

Судија се разрешава ако је правоснажно осуђен за кривично дело на казну затвора од најмање шест месеци или ако је у дисциплинском поступку утврђено да је учинио тежак

дисциплински прекршај који, према оцени Високог савета судства, озбиљно штети угледу судијске функције или поверењу јавности у судове. У поступку у коме Високи савет судства утврђује разлоге за разрешење судије због учињеног тешког дисциплинског прекршаја, судија има право да одмах буде обавештен о разлозима за покретање поступка, да се упозна с предметом, пратећом документацијом и током поступка и да сам или преко пуномоћника пружи објашњења и доказе за своје наводе. Судија има право да своје наводе усмено изложи пред Високим саветом судства.

Одлуку о престанку судијске функције доноси Високи савет судства, после спроведеног поступка у којем утврђује разлог за престанак судијске функције. Против одлуке Високог савета судства о престанку судијске функције, судија може изјавити жалбу Уставном суду, који својом одлуком може одбити жалбу или усвојити жалбу и поништити одлуку о престанку судијске функције. Одлука Уставног суда је коначна.

V. Председник суда (чл. 75. до 86)

Најважнија новина у Нацрту закона која је последица решења из Амандмана на Устав Републике Србије је да председнике суда бира Високи савет судства, уместо Народне скупштине која је била надлежна према раније важећим одредбама Устава.

За председника суда може бити изабран судија који врши судијску функцију у суду истог степена или је судија суда вишег степена и који има изражену способност за руковођење и организацију послова у суду. Високи савет судства објављује јавни конкурс за избор председника суда. Пре доношења одлуке о избору, Високи савет судства обавља разговор са пријављеним кандидатом. У поступку избора председника суда Високи савет судства узима у обзир оцену добијену у поступку вредновања рада, предложени програм унапређења рада суда од стране кандидата, оцену добијену на разговору и прибавља мишљење о пријављеном кандидату од седнице свих судија суда за који се врши избор председника. Одлука Високог савета судства о избору председника суда мора бити образложена. У поступку за избор председника суда обезбеђује се јавност рада, која се ближе уређује актом Високог савета судства.

Председник суда бира се на пет година без могућности поновног избора за председника истог суда.

Председнику суда престаје функција престанком судијске функције, избором за судију другог суда, на лични захтев, због укидања суда, истеком мандата и разрешењем са функције председника суда. Одлуку о престанку функције председника суда доноси Високи савет судства.

Председник суда разрешава се због тежег кршења обавезе установљене прописом за обављање посла судске управе, нарушавања начела независности судије, поступања супротно пропису о расподели предмета, одступања од прописа којим се уређује годишњи распоред послова, тешког дисциплинског прекршаја у вршењу функције председника суда или нестручног вршења функције председника суда.

Одлуку о разрешењу председника суда доноси Високи савет судства, после спроведеног поступка у коме су утврђени разлози за разрешење. Против одлуке Високог савета судства о разрешењу, председник суда може изјавити жалбу Уставном суду.

Председник суда који не буде поново изабран, који се разреши са те функције или му функција председника суда престане на лични захтев, наставља да обавља судијску функцију коју обавља пре избора.

Председника Врховног суда, међу судијама тог суда, по прибављеном мишљењу Опште седнице Врховног суда, бира Високи савет судства.

Кандидат за председника Врховног суда, уз пријаву на јавни конкурс за избор, доставља и програм унапређења рада судова у Републици Србији, који се објављује на интернет страници Високог савета судства, заједно са подацима из радне биографије кандидата.

Председник Врховног суда бира се на период од пет година и не може бити поново биран за председника Врховног суда.

Одлуку о престанку функције председника Врховног суда, доноси Високи савет судства.

VI. Посебне одредбе о судији поротнику (чл. 87. до 95)

Најважнија новина у одредбама које уређују о судије поротнике је та што је из процеса њиховог избора искључено Министарство правде. Целокупни поступак за избор судија поротника води искључиво Високи савет судства. Министарство правде више није надлежно за предлагање судија поротника.

При избору судије поротника забрањена је дискриминација по било ком основу. При избору судије поротника води се рачуна о националном саставу становништва, одговарајућој заступљености припадника националних мањина и познавању језика националне мањине, који је у службеној употреби у суду. При избору судија поротника води се рачуна и о полу, старости, занимању и друштвеном положају кандидата, о знању, стручности и склоности ка појединој врсти судске ствари. За судију поротника може бити бирано пунолетно лице које, у тренутку избора има мање од 70 година живота.

Судија поротник бира се на пет година и може бити поново изабран.

Као што је наведено, судију поротника бира Високи савет судства на основу јавног конкурса. Пре избора Високи савет судства прибавља мишљење суда за који се бира судија поротник.

Судија поротник не може бити адвокат ни пружати правну услугу и стручни савет уз накнаду. Са функцијом судије поротника неспојиви су и друга функција, посао или приватни интерес који су супротни достојанству и независности судије или штетни по углед суда.

Судија поротник се удаљује са функције до окончања поступка ако је против њега покренут поступак за кривично дело због кога може бити разрешен или поступак за утврђивање разлога за његово разрешење. Прописана је неспојивост функције судије поротника са другом функцијом, послом или приватним интересом, као и престанак функције судије поротника ако буде укинута суд у коме обавља функцију, разрешењем и истеком мандата. Поступак у коме се утврђују разлози за престанак функције судије поротника покреће, води и одлуку доноси Високи савет судства на основу предлога председника суда, председника непосредно вишег суда и председника Врховног суда.

VII. Дисциплинска одговорност судија (чл. 96. до 107)

Сврха дисциплинске одговорности је да се судија упозори или санкционише, без угрожавања судске независности, због непримереног понашања или пропуста у раду који

угрожава ауторитет и непристрасност суда, а у циљу одржавања поверења јавности у судство.

Дисциплински прекршај је несавесно вршење судијске функције или понашање судије недостојно судијске функције, који је прописан овим законом.

У члану 98. Нацрта закона утврђена је листа дисциплинских прекршаја. То су: повреда начела непристрасности; пропуштање судије да тражи изузеће у предметима у којима постоји очигледан разлог за изузеће, односно искључење предвиђен законом; неоправдано одуговлачење поступка или неоправдано незаказивање рочишта или претреса или неоправдано кашњење у изради одлука; узимање предмета у рад редом који неоправдано одступа од реда којим су примљени; учестало кашњење на заказано рочиште или претрес; неоправдано необавештавање председника суда о предмету у којем поступак дуже траје; очигледно непримерено поступање према учеснику у судском поступку и запосленом у суду; неоправдано и учестало непоштовање радног времена; прихватање поклона супротно пропису који уређује сукоб интереса; упуштање судије у непримерени однос са странком или његовим правним заступником у поступку који води; давање коментара о судској одлуци, поступку или предмету у средству јавног информисања на начин супротан закону и Судском пословнику; обављање друге функције, посла или приватног интереса који су неспојиви са судијском функцијом; неоправдано непохађање обавезног програма обуке; достављање непотпуних или нетачних података од значаја за рад и одлучивање Високог савета судства; непоступање по одлуци Високог савета судства о упућивању на обавезан здравствени преглед; неовлашћено саопштавање медију информације о текућем судском поступку; неоправдано непоступање председника суда по мери донетој у поступку надзора; неоправдано непоступање по годишњем распореду судијских послова у суду или неоправдана повреда принципа случајног судије супротно закону; непримерено вршење утицаја на судију у вршењу судијске функције; кршење одредбе Етичког кодекса у већој мери које је утврђено од стране Етичког одбора; недостављање или неблаговремено достављање приговора против одлуке о годишњем распореду послова у суду или одлуке о измени одлуке о годишњем распореду послова у суду или приговора на годишњи распоред у суду и измену годишњег распореда у суду.

Истовремено, направљена је подела прекршаја на теже и лакше дисциплинске прекршаје.

Члан 99. Нацрта закона прописује дисциплинске мере, које се изричу сразмерно тежини учињеног дисциплинског прекршаја. Дисциплинске мере су: опомена, умањење плате до 50% до једне године и забрана избора у суд вишег степена у трајању до три године. Утврђена одговорност судије за тежак дисциплински прекршај може водити његовом разрешењу, ако Високи савет судства у посебном поступку оцени да је учињени прекршај такве природе да озбиљно штети угледу судијске функције или поверењу јавности у судове (члан 100).

Дисциплински органи прописани у члану 101. Нацрта закона су: дисциплински тужилац и његови заменици и дисциплинска комисија. Чланове дисциплинских органа именује Високи савет судства из реда судија.

Одредбама чл. 102. до 104. Нацрта закона уређен је дисциплински поступак. Свако лице може поднети дисциплинску пријаву против судије, односно председника суда, дисциплинском тужиоцу. Дисциплински поступак се води на основу предлога дисциплинског тужиоца дисциплинској комисији који се подноси на основу дисциплинске пријаве или по службеној дужности. О предлогу дисциплинског тужиоца одлучује

дисциплинска комисија у дисциплинском поступку. Дисциплински поступак је хитан, води се уз сва јемства правичног суђења, без присуства јавности, осим ако судија у односу на кога се поступак води захтева да поступак буде јаван. Вођење дисциплинског поступка застарева истеком три године од дана када је дисциплински прекршај учињен.

После спроведеног дисциплинског поступка дисциплинска комисија доноси образложену одлуку којом може да одбије предлог дисциплинског тужиоца или да усвоји предлог и изрекне дисциплинску санкцију. Против одлуке дисциплинске комисије, дисциплински тужилац и судија против кога се води дисциплински поступак, могу изјавити жалбу Високом савету судства (члан 105).

Одлучујући по жалби, Високи савет судства може да потврди првостепену одлуку дисциплинске комисије или да је преиначи. Одлука Високог савета судства је коначна и против ње се може покренути управни спор, чиме је обезбеђена судска заштита. Правноснажна одлука којом је изречена дисциплинска санкција уписује се у лични лист судије, а брише се по протеклу три године од дана правоснажности одлуке (члан 106).

Високи савет судства води евиденцију о дисциплинском поступку против судија и председника судова (члан 107).

VIII. Прелазне и завршне одредбе (чл. 108. до 115)

Прелазним и завршним одредбама Нацрта закона уређују се настављање вршења судијске функције и функције председника судова који су изабрани у складу са важећим Законом о судијама, окончање започетих поступака, рок за доношење подзаконских аката, престанак важења важећег Закона о судијама и ступање закона на снагу. Предвиђено је да се овај закон се објављује у „Службеном гласнику Републике Србије” и ступа на снагу даном конституисања Високог савета судства, изузев прелазних и завршних одредаба које ступају на снагу даном објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.

IV. ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За примену Закона о судијама, Закона о уређењу судова и Закона о Високом савету судства су неопходна додатна средства из буџета Републике Србије, у укупном износу од 27.000.000,00 динара, и то за :

Плате – укупно: 25.000.000,00 динара на годишњем нивоу (вишекратна промена)

411 – 21.710.000,00 динара

412 – 3.290.000,00 динара

Повећање броја запослених – 15 запослених, по звањима:

- 5 виших саветника
- 5 самостална саветника
- 1 саветник
- 4 референта

Опремену – укупно: 2.000.000,00 динара на годишњем нивоу (једнократна промена)

– 15 компјутера – 1.800.000,00 динара

– 5 штампача – 200.000,00 динара